

Lth Beets A

Tollens, H. (Czn)

7 (1835 - 1853)

1
H. J. de Vries.

Ik heb my zeer vereerd gevonden door het geschenk, dat U Ed my
na Uw recent Gedicht hebt gelieven te doen. Natuurlyk kon ik
gewaacht hebben met U Ed daarom myne erkentenis over te brengen, tot
dat ik my aan Uw hulp bring kon hebben verzagt, indien zich
niet wel dadelyk een gelegenheid had aangeboden om U Ed myn be-
leefde dank voor Uw veruende onderscheiding te doen streken.

Afgaande op hetgeen my vroeger van Uwe Kunstambid onder het
oog is nooger komen, het ik my een paar aangename uren van de
Kerminaking met Uween Stap voor. - Het mijn geroep die
ik de Uwe onze vaderlandse poëzy door mee dat de ontblijvend
talent tege alle voor de vernedering beveiligen, en de werking my
hertelyk is de ontginning van elke nieuwe grond, die ons Stap
na een nieuw Stap getu te slaken.

Neem deze verzekering van een vroege beoefening en een blijvend
Kerminaan onze vaderlandse poëzy welwillend aan, en geloof dat
ik my met achtig roeme

W. J. de Vries.

H. J. de Vries.

Amsterdam 8 November 1835.

goed, is het het allen, en de aching, waarmede ik ben

Robertson & Jongs 1840.

T. M. L.

Van Willem van Langel. Hare
Nicolaas Beets.

Harlem.

23

Mijn waarde Beets! Na het genot van een alleraangenaamster
Zomerzondag, werd my gisteren nog, haaromboven, een alleraangenaamste
Zondagavond door U gebrorven. Te huis komende vond ik namelijk
Uw pakje, in ik ben niet gaan slapen voor ik Uw Gedicht van de eerste
regel tot de laatste had gelezen. Ik dank U voor dat lieve lot-
tergeschenk; ik dank U voor de verwinnende Opdracht, waar ik trotsch
op bin; ik dank U voor het genoegen, dat by my heet verpakt. -
Alta ziele is fiks en uitmunten getekend. Zy is allebelangrykhet. Ver-
bieden passages, zoo als byvoorb. het onduidelik taalgebruik is, Sangant,
zyn voortreffelyk. Dole uitbrekend fraanje dichtregelen, - maar vooral de
conceptie van 't geheel, heb ik bewonderd... Doch vergief myne voort-
varendheid: ik vergat haer in myne overvloed dat ik aan Uredien spreek
en het niet populieren is, dat in het aangezigt te worden geprezen.
Ik zal er haer ook aan Uredien geen woord niet van zeggen, hoe veel
my nog op de lippen ligt. Heden nog of morgen zal ik uul andere
soort om te hooren vinden. Belief niet minder een en gezeggen, want
dise nieuwe lettervocht, kan haer al hare voorzigt!

Geveer aan ik, en mye middelste vriend v. Keulena gezeggen te haer,
de promptigheit van zyn twee oudste zonen kamte, by wonen, maar
eenig raarce over een lichte ongefesselheid maakt het my ongrader.
- Uw heeler harte dat ik in die teluuzig toestand van die
waandig, vander Palm. Scheid meer dat dertig jaren heb ik
hem gemeenzaam gekend en hooggeacht en liefgehad. Ily
plagt ook my wel te kunnen zetten. God make zyne vestiging
zoet! Wilt Gy hem nog een te hartelykste van my groeten.
Doe dat! in geloof trouwe dat ik met de opreiffte gevoelens van
reiking en vrendfchap, met de ongewerdte bejinking van twee
talenten in het hoogmoed op twee dichterslyke, een, voor altoos bin.

Harlem 15 Juny 1840.

J. J.
Tollen S.

Am Welken. L. J. Mare
Nicolaas Beets,
ten huize van Professor Van der Palm.
Leiden.

Iny. H. H. H.

Mijn waarde Beets!

Hiernevens een exemplaar van mijn
Verproefde Gedichten, waarin gg niet veel nieuws
zult vinden.

Voer een paar dagen heb ik de Nieuw-
nederlandse ontzinnen. My dunkt, dat de in-
houd my wat beter is dan in de laatste twee
jaren. Er bevinden zich uitmuntende stukjes
in. Zelfs het versje van mijn jongste zoon,
den ik altijd het zynen help afgeleden, is
hij my, mispoken daarom, nooit iets van een werk
onder de soogen sprongt, bevalt my nog al.
Ik zal hem echter, tot een nieuwe ontzind-
ging, zeggen dat hy het denkbeeld van myzelven
gestolen heeft. Zie het eerste deel myner Nieuwe
Gedichten: daar de maan.

Loude my te kunnen herinneren hoe my
in mijn handen komen, heb ik voor eenige tyd
reuzenyaande Gedichtjes van Van der Palm ge-
vonden. Ik nam toen ladelijk het besluit van
de aan te geven. Hoe oud de ook een, is
het schrift nog kenndelyk van mijn hand.

Hoe maakt gij het met uw lieve vrouw in
uwe jaren met onroegelijke partorie? - Hoe
ik weet dat uw partorie niet onroeglijk is...?
Ik heb haar, haags voor uw trouwen, met
Waarfijnke en naar beide familie langgezamen,
ingetroden en opgenomen. De weduwe van uw
voorganger was vriendelijk genoeg, en om dat
niet te weigeren. Ware er een phoorsteen sprinkel
in de tuonie kwam aan de rechterhand geweest,
zoo zou ik er een kaartje hebben, tusschen, gestoken.

Het zal my verheugen, als ik een iets
van u hoor, en vooral als het iets recht goeds
is. Leef gelukkig! Groet uw vrouw hartli-
kelyk van myn kant, en geloof my in alle op-
rechtheid,

Uw vriend
Tollenb.

17 Nov 1840.

Myn waarde Bruij:

Ik heb maar geen vrede met het verlies van mijn brief.
 De ontvang er jaerlyks, is myne handelbetrokking, misschien
 een paar duizend, is herinner my niet, dat er ooit een vermist is.
 't Spijt my, om dat er van anderen is gelykt wordt en het
 schriftuur in verkeerde handen kan gekomen' zyn. De receipt
 in den Tijds, waarin gezegd werd dat men was de lering van
 den Almanak walgde en het hart ging verfrischt
 van het vers van Lafonta, gaf my aanleiding om, van het
 laatste te spreken. Ik heb nu en dan verbaand los in
 de mond!

Hier nuens en ander afschrift van mijn symje. Het
 leeft niet veel om't lyf, maar ik bewaarde zoo gaarne
 van en laatste bundel het weinige, waarop ik zelf eeni-
 gelyk mijn deel.

Zult gy ons de aanstaanden winter uw Gedicht niet eens
 komen voorlezen? De afstand is toch zoo heel ver niet. Als
 vergaderen, zoo als gy weet, des Dingsdags. Hiergens voorzeker
 wordt gy met meer belangstelling gehoord; nergens wordt
 uw Muzik met meer hartelykheid en minder jalouzie ontvangen.

Adieu en geloof my oprechtelyk

J. J. J. J.

Amst. Di Sept. 1841

Waarlijk een Geachtte Heer
Nicolaas Beets.

Heemstede.

Voor des Maanen Almanak
van Holland.

6

Gij hebt mij, mijn welgeachte Heind! rege
verbleef, schoon niet verrast met het geschenk van
uwer Dichtbundels, want ik was staat genog, om
er op te rekenen. Eerst gisteren heb ik ze ontvan-
gen, en heden naar Haarlem te Jheynen hebbende,
dank ik u de hartelyk en katelyk door. By de
lezing zal ik u te stelde nog wel dikwyls voor
kanken, zoo als ik uer voor het voerige dultje
gelees heb. Gij behoudt my van niet best ge-
kandert te zyn jens de jongere Dichters: ik weet
niet recht, waer die bechtiging uit voort vloeit, maar
ik blyve u echter, dat ik normaal de jehouders op-
haal en nuormalt over de wonderlyke lichtprong,
die somwyls in zul jingste poete raket. Ik wenschte
wel, dat sy de de handt wat beter hadden expre-
se, en een Ten, wat naar dridelyheid en de gelykheid in
honne Gedichten kersden. Had ik niet en onover-
winlyken afkeer van iemand in zyn gezigt te plegen,
omdat ik altyd zoo dertlyk met myne leending ver-
degen kon, als men het my eens doet, ik zou u te
men ver zeggen. Dit verijge sleet: ik verheng
my te katelyklyste in twee zoin, gelyk ik altyd doe,
als by zoo wel verkind is; maar ik maak my, dese
artigen, wat eens boes, als ik overvindende lof zie uit-

deelen. Onder onze jongste dichters staat vooral
Jhr. Käte by my op loof en prijs.

Leef gelukkig en gezegend in de zegen van velen
in vele opzichten! Moest Gy daarbij blijven medewerken
aan de in stand houding der Nederland'sche Spoorweg, waarvan
niemand bezorgder is, dan ik staet in Van Gy.

Kom ik eens weder voor eenige dagen, gelijk verleden
jaar, in de Haarlemse Kwartieren, dan zy ik niet,
zoo als toen, sleet de kerk voorby, maar ik stap
de pastorie van Heemstede eens binnen. Bringt
Gy ons een bericht aan de Resolutie, waag ik dan
een wandeling van twintig minuten aan, en kom eens
ziet waar ik thans, Goddankende voor veel onover-
konden zegen, myn leven wintertdagen slyt.

Groot uw Verwantje in wies de hartelykste gezond
van

Afzucht 21 dezer 1848.

J. J.
Tollent.

Ik dank U, mijn hooggeachte Vriend! ten hartelijpste voor het fraai toegezonden exemplaar van uw Nieuwe Gedichten, my gisteren geverden. — Een paar dagen te voren ontving ik van onze Kunstbroeder Mr Haas een verzekering voor mijner bundel, die ik hem, thans een maand geleden, gronden had. Zijn brief begon aldus:

„Bets gaf my eens den raad, om na de ontvangst van boekverzekeren, overzichte aan de auteurs daarvoor dank te zeggen' enz.

Gy ziet, dat ik uwen raad is niet zijn doortichtig volg. Ik heb uw welkom geschenk nog slechts doorgebleefd, want het versamenleken geprield by my doorgaan des avonds aan de theetafel overluid is verjacht ons menig aangenaam is somtijds nuttig aartje. Hy stellen ons weer vry wat genot van uwe zinnryke en kernvolle poëzy door te zullen de u weer menigmaal door danken, zonder dat gy 't hoort.

Thans zyn wy nog met den nieuwen bundel van Mr Kalle bezig, die ook vry wat phoons bevat. Onlangs zond by my een Engelsch dorpje te vertaling voor een bundel spichtelyke poëzy, die by meent uitte geven. Hy lude dat ook aan U geden. Maar ik heb hem die dank geweigend. In zyn eijer bundel

Werd ik stichtelyk geroepen, die my men bevielens
en zoodanige zal ik vooral ook in den toezindom.
Zelf in het lieve boekje van onze protegée keeres
trof ik u nog wat fraaijere aan. Ik zie ges. eeten,
om van reumden over te nemen, wat my zelf even goed
of nog beter beritten. Onze reputatie van onzen
zich wil wat sul aanmatigender vriend Potjietel heb
ik met belangstelling gelezen.

My helwen, dankt my, een kerfst, ongemeen
ryk aan postijken letterryst. Niet alleen van
De Costa en De Bull hebben wy, zoo ik hoor, nog
in zamelingen te wachten, maar ook de zeventach-
tigjarige van Hall zal nog de zyne aanvoeren.

Vergeef my, aanvold van woorden. Als ik de
pen in de hand heb, krabbelt zy voort in een ledige
tyd, schoon Goddank! my van zelfverweling, ontbrekt
het my niet. Bewaar my in uw dankwelen, waar-
op ik hoogen prijs stel en geloof my hartelyk en op-
recht

Alymij 20 Nov. 1853

J. J. J. J.
J. J. J. J.

